

Nieuwsbrief

Hierbij ontvangt u de nieuwsbrief maart 2023
met actuele zaken en informatie van PIV Etten-Leur
Veel leesplezier toegewenst

Voorwoord

Wat heerlijk dat de lente weer in aantocht is. Overal zie je weer knoppen in de takken en de eerste bomen laten hun bloesems al zien. We kijken terug op een grillige winter, met wisselvallig weer en ook een tijdje flinke vorst.

Sinds onze vorige nieuwsbrief heeft het bij Present niet stilgestaan. We begonnen het jaar met een mooie opkomst op onze feestelijke nieuwjaarsmiddag.

Op de dag van NL doet werd er dit jaar heerlijk geschilderd bij de Nobelaer en in het verschiet ligt weer een uitstapje naar een mooie tuin, maar dan zijn we wel weer een tijdje verder.

Dat het niet stilstaat bij Present is goed te merken aan de groep nieuwkomers. Steeds meer mensen raken met ons bekend en we groeien gestaag.

In deze nieuwsbrief weer de vertrouwde berichtjes. Een aanmoediging om het boek van Yvonne Keuls te lezen en een prachtig verhaal van Liesbeth Hessels, die sommige van u, wellicht kennen. Met de koffie gesprekken van Up loopt het steeds beter, ook daar kunt u in april weer aan meedoen.

Een bijzonder nieuwtje is, dat Els de Lange, bij velen van u wel bekend van het Seniorenhart, een tv programma heeft gemaakt, wat vanaf 7 april iedere donderdag te bekijken is op omroep West Brabant. Het programma heet "Tijd voor senioren".

Bij één van de uitzendingen staat Present in Vriendschap centraal. Daarvoor zijn er al twee mooie opnames gemaakt. Op donderdag 18 mei (Hemelvaartsdag) is de uitzending, waarin wij te zien zijn. Kijk om 10 uur ! De uitzendingen worden op de dag zelf nog meerdere keren herhaald.

Tenslotte hebben we ook weer afscheid moeten nemen van twee mensen, die door ons bezocht werden. Karien schreef een mooi verhaal over Jos van de Sanden, die al bij ons was vanaf het begin met Jan Monden. Het was bijzonder om te lezen, dat op zijn bidprentje naast verschillende andere organisaties ook Present in Vriendschap vernoemd werd.

Betsie

Wij wensen iedereen een zonnig voorjaar !

Welkom

Sinds de vorige nieuwsbrief zijn er weer 6 nieuwe mensen die zich bij ons hebben aangemeld. Gelukkig kwamen er ook weer nieuwe vrijwilligers. We heten van harte welkom: Adrienne Sprenkels, Margo van de Wal, Willem Eeckelaar, Rob Bertens, Bart Bugter, Joke de Kort, Gerrit Bon en Anita Kooijmans. Dit betekent dat er weer minder mensen op de wachtlijst staan.

Betsie

Nieuwjaars bijeenkomst.

Ruim 50 mensen hebben van de gezellige nieuwjaarsmiddag kunnen genieten. Deze keer waren we welkom in de Gong. Behalve een diaprojectie van de foto's van verschillende activiteiten van het afgelopen jaar was er natuurlijk weer volop gelegenheid om met elkaar in gesprek te gaan. Door middel van een grote hoeveelheid ansichtkaarten werd iedereen uitgedaagd om behalve het kiezen van een kaart die je aansprak, er ook over in gesprek te gaan met elkaar. Het was dan ook een levendige middag. Naast iets lekkers bij de koffie, is er natuurlijk getoost op het nieuwe jaar. Al bij al een geslaagde middag.

Voor alle afwezigen natuurlijk ook de beste wensen voor 2023

Leestip

Wie kent er van lang geleden niet de boeken van Yvonne Keuls. Yvonne Keuls, inmiddels 92 jaar, heeft op haar 90e nog een boek geschreven genaamd: 'Gemmetje Victoria'.

Veel boeken van Yvonne Keuls ontstonden in de jaren 70, toen zij samen met vrijwilligers een opvanghuis startte, voor jongeren die nergens terecht konden. Denk aan Jan Rap en zijn maat, de moeder van David M. en het verrotte leven van Floortje Bloem. Het zijn niet echt vrolijke verhalen, maar ze geven vooral een duidelijke weergave van wat er allemaal mis kan gaan.

Ook in dit laatste boek schrijft ze over een meisje wat terecht komt in diverse kindertehuizen en tenslotte bij de jeugdopvang beland. De personen in het verhaal bestaan echt, de verhalen zijn werkelijk gebeurd, maar alles is ingekleurd door de fantasie van de schrijfster en zo is het toch fictie. Yvonne hoopt, dat ook dit boek ooit verfilmd gaat worden, net zoals veel eerdere boeken.

Een heel ander boek is: "Mevrouw mijn moeder". Geschreven in 1999, maar vorig jaar nog een geschenk van de bibliotheken in het kader van : Nederland leest. In dit boek lees je over een Indische dame (de moeder van Yvonne) en de verhuizing van het gezin naar Nederland. Het is een bijzondere roman, waar de gesprekken die moeder en dochter met elkaar voeren uitgebreid worden beschreven, maar waar ook alle verhalen gedeeld worden, over bijvoorbeeld een levenslang probleem met schoenen. Gewend als Indische dame om slofjes te dragen was er in Nederland werkelijk niet één schoen te vinden, die lekker zat, of niet knelde. De verhalen daar omheen zijn grappig en zeggen alles over het karakter van haar moeder.

Terwijl moeder langzaam ouder wordt maak je ook mee, hoe haar broers en zichzelf moeder totaal in de watten leggen, de ene na de andere hulp in huis halen, complete verbouwingen in het huis toepassen, zodat moeder, genaamd Jopi zolang mogelijk thuis kon blijven.

Een boek om van te smullen en wat je meteen wil uitlezen.

Yvonne Keuls is in Djakarta geboren en rond haar 7e jaar in 1938 vertrok het gezin naar Nederland, waar Yvonne de tweede Wereldoorlog meemaakte. Haar vader was Joods en had een slechte gezondheid, moeder kon niet aarden in Nederland en Yvonne werd al jong volwassen. Ze studeerde voor onderwijzeres en werkte in de Haagse Schilderswijk, totdat ze trouwde en werd ontslagen zoals in die tijd gebruikelijk. Al snel besloot ze te gaan schrijven.

Betsie

Interview met Liesbeth Hessels

Maandagochtend en ik ben welkom in het huis van Liesbeth Hessels. Bij binnenkomst valt meteen op hoe gezellig het huis van Liesbeth eruit ziet. Alle ruimtes hebben aandacht gekregen en je kan niet heen om de vele kunstwerken die uit haar handen zijn gekomen. Alles heeft ze zelf gemaakt en met een groot oog voor detail in haar huis een plekje gegeven.

Masker van klei.

Liesbeth, geboren in Oosterhout, is afkomstig uit een groot gezin, van 2 broers en 8 zussen. Zij was het negende kind en samen met de laatste drie, waren zij de nakomelingen. Het gezin woonde in de polder op de Veerseweg. Ze hadden varkens, kippen en een moestuin. Moeder had haar handen vol aan het grote gezin en zong de hele dag en vader was voerman. Met een huifkar bezorgde hij spullen van de grossierderij naar de winkels. In de zomervakantie mochten de kinderen mee op de huifkar en snoepten ze de kruimels uit de blikken koektrommels. Op zijn 34e kreeg vader epilepsie en werd hij langzaam slechtziend. Hierdoor moest hij op zijn 55e stoppen met werken. Hij had grote interesse in politiek en toen hij de krant niet meer kon lezen, las moeder hem de krant voor. Terwijl vader prachtige brieven schreef aan zijn zoon, die uitgezonden was naar Indonesië, stuurde moeder korte praktische opmerkingen mee. In zijn jonge jaren had vader nog meegewerkt aan het ontwerpen van de Biesbosch. Liesbeth vertelde ook hoe in die tijd drie trouwe vrienden van vader hem iedere week kwamen bezoeken.

Bij Liesbeth kwam al vroeg het plezier aan iets creëren voorbij. Zo gebeurde het, dat wanneer het varken geslacht werd, de kinderen het leegstaande varkenshok mochten gebruiken als speelhuisje. En daar genoot Liesbeth van, de muren van het kot werden gekalkt, hout werd aangesleept om meubeltjes van te maken en in de wei werden bloemen geplukt om het huisje te versieren. Doordat ze dicht in de buurt van de Paulus abdij woonden, zag ze hoe

de Broeders Benedictijnen pottenbak werk maakten. Na de lagere school bezocht ze de Mulo en later kreeg Liesbeth een administratieve baan bij het uitgebreid Technisch onderwijs. Het UTV. Een kleine school waar ook vaak gastlessen werden gegeven, die je mocht volgen.

Na een huwelijk, een scheiding en inmiddels moeder van 3 kinderen kwam er veel op haar af en dat viel niet allemaal mee, maar Liesbeth ging niet bij de pakken neerzitten.

Ze ging op zoek naar werk en besloot oppasmoeder te worden, aanvankelijk voor een jongetje van 7 maanden. Dat werd en is een levenslange vriendschap met een gezin van inmiddels 4 kinderen. Liesbeth vertelde dat ze niet begreep waarom ze de

baan kreeg, maar het bleek dat ze de enige sollicitant was die gevraagd had of ze het jongetje mocht zien en vasthouden.

Deze baan benoemt Liesbeth; de redding van haar leven. De kinderen waren haar steun en toeverlaat, een wederzijds houden van!

Ze verhuisde een aantal keren van Oosterhout naar het Staakveld in Etten-Leur, daarna naar een mooi huisje met tuintje voor en achter op de IJzeren Pot en tenslotte kwam ze terecht op de Schapenweide. Een heerlijk huis waar alles gelijkvloers is.

Behalve het zijn van oppasmoeder ging Liesbeth zelf kunstlessen volgen. Ze leerde pottenbakken en schilderen en kreeg lessen bij Jos Harzing. Ze volgde zijn workshops en toen ze ook in Hoeven terecht konden, waar een oven stond die veel heter werd,

Pottenbakwerk gemaakt bij Jos Harzing met een vleugje art deco.

werden de kunstwerken nog mooier. Geschoold door deze ervaringen ging Liesbeth daarna zelf lessen verzorgen bij Stichting Doornbosch. Dit was een sociale werkplaats voor senioren. 22 Jaar heeft ze daar de kunstlessen begeleid. De klei die ze gebruikten werd nog op de Leur gevonden. In 2004 nam Liesbeth daar afscheid. Ze laat een boek zien, waarin allerlei prachtige afscheidsbrieven en tekeningen zitten van de deelnemers. Ze laten zien hoe belangrijk dat vrijwilligerswerk is geweest. Een bijzondere brief van Zr. Joseph de Jong is daar ook een voorbeeld van.

In 2010 nam Liesbeth deel aan een cursus " De verhalen die we leven ". Een cursus waarin vertelt en vooral naar elkaar geluisterd werd. Door middel van opdrachten die je moest maken, kreeg je de kans om dingen uit je jeugd en andere pijnpunten te verwerken. Zo schreef ze ook een prachtig rijm voor haar oppaskind toen die ouder werd. In de verhalen, die Liesbeth daar geschreven heeft, zie je dat ook schrijven een mooi talent is van haar.

En nu staat nog steeds alles in het teken van het maken van mooie kleine dingen, maar ook tijd voor Present in Vriendschap, waar Liesbeth al veel jaren optrekt met Adrie en met Adje. Samen fietsen en scrabble spelen. De week vliegt voorbij met naar de gym gaan, Rummy cup spelen, Diamond Painting.....en gewoon een beetje gezonde rust.

Terugkijkend op dit verhaal viel mij op, dat in de jaren 40 - 50 vriendschap ook al heel belangrijk was en dat men voor elkaar zorgde, zoals bij Liesbeth haar vader, waar drie trouwe vrienden hem bleven bezoeken. Tja en in een groot gezin, zo vertelde Liesbeth maak je veel mee, genoeg

om later eens wat diepgaander naar terug te krijgen. Dan verzuur je niet en kan je gezonder vooruit, met kunst, dat wel.

In corona tijd een groot werkstuk met Diamond Painting:

twee aangeklede ledenpopjes, waarvan Liesbeth een kaart liet drukken, voor een 60 jarig bruiloftspaar

Betsie Netten

Tijd voor Senioren

door het Seniorenhart

Vanaf 6 april 2023 start er een nieuw **TV programma via de Streekomroep**, speciaal voor de **senioren van Etten-Leur**.

Dit programma heet 'Tijd voor Senioren' en richt zich op het welzijn. Wat is er allemaal te doen? Wat kan ik doen? En hoe werkt dit dan?

Verschillende initiatieven, verenigingen en activiteiten uit Etten-Leur komen in beeld. Ook de rubrieken '**Beweegtips**' en '**Van alles wa**' zijn te zien.

Wanneer: vanaf 6 april, een half jaar lang, iedere donderdag om 10:00 uur (elk uur herhaling).

Zender: Streekomroep ZuidWest TV2 (Ons West Brabant)

Ziggo: 44 T-Mobile: 857

KPN: 1473 Caiway: 12

Telfort: 1473

Dit programma wordt gemaakt en gepresenteerd door **het Seniorenhart** en is mede mogelijk gemaakt door het actieprogramma van de Gemeente; 'Samen Gezond Leven Etten-Leur'.

het Seniorenhart

♥ 🍀 *Voel je welkom!*

Foto van de Filmopnames voor het tv. Programma: "Tijd voor Senioren", bij één van onze vrijwilligers thuis.

Het was voor Jan, Nanny, Liesbeth, Adje en Adrie een spannende dag. Voor de tv. uitzending over present in vriendschap werden ze door Els de Lange geïnterviewd en een heuse cameraman, zette alles op beeld.

Bent u nieuwsgierig ? Vergeet dan niet te kijken, op donderdag 18 mei is Present in Vriendschap in beeld.

Overleden

Nel van de Riet-
Boomaerts

Betsie

Nel kwam bij Present terecht in 2018. Ze woonde in een klein appartement en de familie zorgde goed voor haar en daarom werd er ook een beroep gedaan op Present in Vriendschap. Mede hierdoor was Riet niet veel alleen. Behalve haar kinderen, kwam ook Nettie Mol bij haar op bezoek. Het mooie was, dat Nettie Mol een nicht was van mevrouw en zo de familie ook wat beter kende. Ze genoot er erg van dat Nettie kwam, was tevreden met een bakje koffie een klein praatje over vroeger. Zelf was ze niet erg spraakzaam. De laatste tijd woonde ze op het Franciscus hof, waar ze ook is overleden op 10 december 2022.

Overleden

Jos van de Sanden

Jos was bijna vanaf het begin bij Present in Vriendschap aangesloten.

Hier was hij graag gezien bij activiteiten en ook bij de Achtertuin was hij regelmatig van de partij.

Een aantal keren werd Jos tijdelijk bezocht door een vaste vrijwilliger van Present in Vriendschap, daarnaast bezocht ik Jos af en toe.

We praatten over van alles, van vroeger tot nu. Hij was altijd blij als je kwam.

In Ut Proathuis ging hij vaak een kaartje leggen of naar de computerles en bij de KBO en Zonnebloem was hij ook betrokken.

Hij is opgegroeid in een boerengezin waar meehelpen vanzelfsprekend was en later in het ouderlijk huis van zijn vrouw waar hij werkzaam was in de fabriek en daarnaast krantjes en brood rondbracht.

Jarenlang was hij mantelzorger voor zijn vrouw en hielp iedereen waar mogelijk.

Na het overlijden van zijn vrouw probeerde hij zoveel mogelijk onder de mensen te blijven om eenzaamheid te voorkomen.

De laatste jaren kampte hij met evenwichtsstoornissen waardoor hij regelmatig naar het ziekenhuis moest. Om deze redenen vond hij het moeilijk afspraken te maken omdat hij ze vaak weer af moest zeggen.

Iedere dag ging hij een uur lopen in de buurt, "dat moest van de dokter" zei hij.

We kenden Jos als sociaal, gezellig en behulpzaam.

Jos is 86 jaar geworden.

Karien

Uit de oude doos

Ik ben nog fit van lijf en verstand
Wel wat artrose in mijn heup en mijn knie
Als ik me buk is het net of ik sterretjes zie.
Mijn pols is iets te snel, mijn bloeddruk wat te hoog
Maar ik ben nog fantastisch goed... zo op het oog

Met de steunzolen die ik heb gekregen
Loop ik weer langs 's Heerens wegen
Kom ik in de winkels en ook weer op het plein
Wat heerlijk zo gezond te mogen zijn.
Wel gebruik ik een tabletje om in slaap te kunnen komen
En over vroeger te kunnen dromen.

Mijn geheugen is ook niet meer zoals het was
En ik ben weer vergeten wat ik gisteren nog las.
Ook heb ik wat last met mijn ogen
En mijn rug raakt meer en meer gebogen.
De adem is wat korter, de keel vaak erg droog
Maar ik ben nog fantastisch goed... zo op het oog.

gevonden door:
Karien

Is het leven niet mooi, het gaat zo snel voorbij
Als ik kijk naar de foto's over vroeger van mij.

NL Doet 2023

Op vrijdag 10 maart vond onder begeleiding van de docenten Astrid en Kim een schilder workshop plaats. De middag begon om 13 uur in de Nobelaer onder het van een lekker kopje koffie of thee met een koek.

In groepjes van twee en drie zaten de deelnemers achter hun schildersezels en keken een groot scherm waarop de workshop van Bob Ross (schilder) afgespeeld werd. In

Etappes werden de deelnemers begeleid kunst van het schilderen. Iedereen eindigde met een mooi berglandschap.

Het was een sfeervolle en gezellige middag die zeker voor herhaling vatbaar is

Senioren die geïnteresseerd zijn om vaker te schilderen kunnen op maandagmiddag van 14 tot 16 uur terecht bij de Nobelaer, bij het zo genaamde senioren atelier.

genot
naar
in de

Gesprekken

“Er zijn weer interessante gesprekken geweest tussen de deelnemers over de onderwerpen: herdenken, familie, liefde en veerkracht. In April en Mei gaan we het over andere onderwerpen hebben, zoals mijn ouderlijk huis en de toekomst. In overleg volgen er nog andere onderwerpen.

- Woensdag 12 en 26 april
- Woensdag 10 en 24 mei
- Tijdstip: 14.00 – 15.30 uur.
- Binnenlopen vanaf 13.30 uur.
- Locatie & ruimte:

Het Kapel in het hoofdkantoor van Avoord, San Francescolaan 1 in Etten-Leur

Aanmelden is fijn maar spontaan binnenlopen kan ook.
Deelname is gratis.

Meer informatie en aanmelden:

Leman Citak

076 – 208 22 00

leman.citak@surplus.nl

Leman Citak

Deze gesprekken worden mogelijk gemaakt dankzij een samenwerking tussen UP! en Surplus.

Website

Mogelijk heeft u gemerkt dat onze website het niet meer doet. Dat komt omdat deze is gehackt. Er wordt hard gewerkt om dit probleem op te lossen. Wij hopen binnenkort weer bereikbaar te zijn.

Bestuur

Present In Vriendschap bestaat nu meer dan zeven jaar. In de afgelopen jaren hebben we een forse groei doorgemaakt. Op dit moment hebben we zo'n 100 presentvragers en ongeveer 50 vrijwilligers. We zijn in Etten-Leur bij diverse organisaties bekend en voegen ook iets toe. Ons werk wordt gewaardeerd.

Bij de laatste vrijwilliger bijeenkomst hebben we stil gestaan maar ook voor vooruit gekeken. Hoe gaan we op een goede manier om met de groei die we doormaken. Hoe kunnen we onze dienstverlening nog verbeteren, hoe kunnen we onze stichting noch meer bekendheid geven. Samen kwamen er allerlei ideeën op tafel waar we mee aan de slag kunnen gaan. De inbreng van de vrijwilligers was geweldig en is een bewijs voor hun betrokkenheid.

Uiteraard mogen de presentvragers ook ideeën aandragen. Geef ze door per mail of via uw presentwerker, wij zijn er blij mee.

Interesse in Present in Vriendschap

We staan open voor alle nieuwe mensen, die behoefte hebben aan vriendschap en aandacht. We kijken uit naar nieuwe vrijwilligers.

We worden zeer blij, wanneer u ons financieel wil ondersteunen.

Elke bijdrage is van harte welkom

NL 90 RABO 0318 0270 97

Tenslotte

Wij hopen, dat u genoten heeft van deze nieuwsbrief. Weet u meer mensen die deze nieuwsbrief graag willen lezen, laat het dan weten, want we verspreiden hem ook per mail. Op onze website: www.presentinvriendschap.nl kunt u ook eerdere nieuwsbrieven teruglezen.

Deze nieuwsbrief is verzorgd door Jan Engbers en Betsie Netten